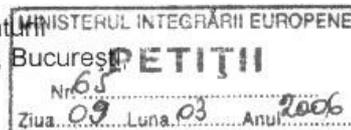

Constantin GEANGU
B-dul Ion Mihalache (fost 1 Mai) nr. 58,
bloc 35A, sc. A, ap. 25, sector 1,
București, cod 011194

Către: Consiliului Superior al Magistraturii
Calea Plevnei nr. 141, sector 6, București

Copie: Guvernul României,
În atenția domnului prim-ministru Călin Popescu Țăriceanu

Ministerul de Justiție,
În atenția doamnei ministru Monica Macovei

Ministerul Integrării Europene,
În atenția domnișoarei ministru Anca Boagiu

Referitor la : REFUZ SOLUȚIONARE CERERE

Onorat Consiliu,

În lipsa unei soluționări adevărate a petițiilor mele, mă văd nevoit să revin la scrisorile anterioare, înregistrate la dvs. cu nr. 14098/CSM-04.10.2005 și nr. 99/CSM/05.01.2006 prin care am cerut un proces echitabil și într-un termen rezonabil privind accesul la propriul dosar întocmit de fosta Securitate și la răspunsurile dvs. formale nr. 15577/SR/2005-26.10.2005 și nr. 236/SR/2006-23.01.2006.

Ca să vă puteți forma o impresie corectă asupra felului în care Curtea de Apel București a tratat dispoziția dvs. de a analiza ultima petiție a subsemnatului, vă transmit în copie scrisoarea CAB nr. 60/S/20.02.2006, din care rezultă că încheierea de ședință aferentă termenului din 23.11.2005 a fost redactată în termenul legal și că restul de timp a fost necesar pentru repartitia aleatorie de către calculator.

Deși nu dețin probe care să ateste conținutul convorbirilor mele cu doamna grefier de ședință și cu doamna prim grefier cu privire la stadiul redactării încheierii de ședință la data de 05.01.2006, cred că pot dovedi că doamnele grefier au avut dreptate folosind metoda reducerii la absurd. Să presupunem deci că scrisoarea CAB nr. 60/S/20.02.2006 este corectă din toate punctele de vedere, să presupunem deci că și eu și cele două doamne grefier am avut o problemă de comunicare și am vorbit despre lucruri total diferite și că în mod natural am tras concluzii greșite. Ce rezultă?: că cel mai târziu în data de 23.12.2005 încheierea de ședință a fost redactată și că s-a trecut la repartitia aleatorie. Dosarul meu a fost înregistrat în registrul de opisuri la data de 17.01.2006, adică după cel puțin 24 de zile de la data la care redactarea a fost teoretic finalizată.

Conform cunoștințelor pe care le posed în legătură cu tehnica de calcul, operațiunea făcută de calculator poate să dureze mai puțin de o secundă. Dacă suntem îngăduitori, putem să spunem că durează câteva secunde. Introducerea datelor de către operator poate să dureze un minut sau două. Să fim îngăduitori și să luăm în calcul 5 minute. Dosarul trebuie mutat dintr-un birou în altul și asta poate dura câteva ore. Pentru a evita orice discuție să spunem că această operațiune durează 4 zile. La sfârșit rămân 20 de zile ce nu mai pot fi justificate cu repartitia aleatorie decât în cazul de neacceptat în care repartitia s-a repetat de atâtea ori până când s-a obținut un anumit rezultat dorit.

Cum o astfel de supoziție este imposibil de acceptat, rămâne totuși validă informația primită

 1/3

de la cele două doamne grefier conform căreia la data de 05.01.2006 încheierea de ședință nu era încă redactată. Această reducere la absurd nu ar mai fi fost necesară dacă data redactării ar fi fost înscrisă în textul încheierii. Întâmplător sau nu, data redactării lipsește de pe toate documentele redactate cu întârziere (02.11.2004, 11.05.2005, 23.11.2005).

Deși este de neacceptat supoziția că repartitia aleatorie a fost "controlată", este totuși necesară o explicație a soluției pronunțate de instanță în data de 27.02.2006 din cauza simplului fapt că aceeași soluție a mai fost dată odată în același dosar și apoi a fost respinsă de Cureau de Apel București – Secția a IV-a Civilă, respectiv:

- Prin cererea de chemare în judecată am cerut obligarea CNSAS să-mi permită accesul la propriul dosar întocmit de fosta Securitate conform art. 1 al legii nr. 187/1999;
- În ședința din 02.11.2004, Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal își declină competența și trimite dosarul la Secția Civilă invocând în mod eronat articolele 14 și 16 ale legii nr. 187/1999, care se refera la emiterea de adeverințe și nu la accesul persoanelor îndreptățite la propriul dosar;
- În ședința din 23.11.2005, Secția a IV- Civilă a C.A.B. constată că articolele 14 și 16 nu sunt aplicabile cauzei și trimite dosarul înapoi Secției a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a C.A.B.;
- În urma ședinței din 20.02.2006, secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal pronunță în 27.02.2006 sentința nr. 450 obiligând CNSAS să se conformeze art. 16 al legii nr. 187/1999 privind eliberarea de adeverințe (deși nu am cerut nici o adeverință ci accesul la propriul dosar).

Art. 97, alin. 2 al legii 303/2004, republicată în 2005, nu permite sesizarea CSM pentru acele soluții care sunt supuse căilor de atac, dar, nu interzice informarea CSM. Vă rog deci să tratați subiectul referitor la sentința nr. 450/27.02.2006, menționată mai sus, ca pe o informare și nu ca pe o sesizare, urmând ca soluția să fie dată prin judecarea recursului de către ICCJ.

Eu sunt de acord că oamenii pot greși și sunt de acord că judecătorii, fiind și ei oameni, sunt supuși greșelii. Atunci însă când greșeala devine regulă, raționamentul de mai sus nu mai poate fi acceptat. În acest sens, voi reda în tabelul de mai jos o listă a erorilor comise în dosarul în discuție:

Nr.	Descrierea erorii	În favoarea	
		CNSAS	petent
	Dosar 3415/2004 C.A.B. Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal – termen 02.11.2004		
1.	Se neglijează obiectul cererii (art. 1 al legii 187/99 – <u>accesul la propriul dosar</u>) și se înaintează dosarul Secției Civile pretinzând că această cauză ar privi <u>eliberarea unei adeverințe</u> (art. 16 al legii 187/99).	Da	-
2.	Încheierea de ședință nu precizează calea de atac și termenul ei de exercitare, încălcând astfel dispozițiile art. 261 alin. 1 Cod procedura Civilă.	Da	-
3.	Nu s-a comunicat părților încheierea de ședință conform art. 261 și 266 Cod pr. Civilă.	Da	-

4.	Motivarea s-a făcut cu depășirea termenului de 30 de zile de la pronunțare, contrar prevederilor art. 264 Cod pr. Civilă iar data redactării nu este precizată în textul încheierii.	Da	-
Dosar 15/2005 Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal – termen 11.05.2005			
5.	Se confundă data recursului cu data comunicării și se trage concluzia eronată că recursul ar fi nul, contrar dispozițiilor art. 303 Cod pr. Civilă.	Da	-
6.	Nu s-a făcut constatarea comunicării prevăzută de art. 308 Cod pr. Civilă.	Da	-
7.	Din textul deciziei nu rezultă în ce mod avocatul reclamantului și-a apărat clientul.	Da	-
8.	Una dintre semnături nu este originală și nu s-a specificat în scris motivul pentru care președintele completului a semnat în locul respectivului judecător.	Da	-
9.	Redactarea deciziei s-a făcut după 5 luni de la pronunțare (în loc de maximum 30 de zile) și la o lună de la cererea de urgentare a redactării.	Da	-
Dosar 3/S/2005 Curtea de Apel București – Secția a IV-a Civilă termen 23.11.2006			
10.	Instanța nu s-a pronunțat asupra cererii subsemnatului de recunoaștere a nulității încheierii de ședință din 02.11.2004 și a deciziei ICCJ din 11.05.2005. pentru viciile de procedură menționate mai sus, vicii care au făcut ca traseul dosarului să fie unul sinuos și de mai lungă durată decât ar fi fost în mod normal necesar.	Da	-
11.	Încheierea de ședință s-a redactat cu depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de Codul de procedură civilă..	Da	-

Se poate lesne constata că toate erorile "omenești" de mai sus au un singur beneficiar și un singur păgubit. Și aceasta în condițiile în care CNSAS nu s-a prezentat la ultimele trei ședințe de judecată. Se pare că interesele unei părți pot fi mai bine apărate prin absența de la dezbateri decât prin participare. Se pune doar întrebarea: cine a fost de fapt adevăratul apărător? Poate fi oare întâmplătoare o suită de coincidențe de genul celor de mai sus? Ce sens mai au noțiunile "dreptate", "adevăr", "justiție", "stat de drept", "constituție", "drepturi și libertăți fundamentale"?

Constituția României **garantează** cetățenilor săi drepturile fundamentale încă din capitolul 1. Garantarea se face desigur prin intermediul instituțiilor statului, care au la baza legilor lor de constituire și organizare prevederile Constituției. Legile anterioare intrării în vigoare a Constituției se consideră nule în toate acele aspecte ce contravin literei și spiritului Constituției.

Atunci, cum este posibil ca CNSAS, SRI, Justiția să nesocotească într-o astfel de măsură drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor? Prin ce canale s-a creat această "armonie" între instituții, "armonie" care calcă în picioare drepturile cetățenilor? De ce trebuie să ne simțim străini în propria noastră țară? De ce suntem aduși în situația de a ne dori să plecăm unde vedem cu ochii? Unde putem găsi un punct de sprijin? Dincolo de hotare? La CEDO?, La ONU? De ce nu la noi acasă? De ce există entități privilegiate? Ce norme stau la baza privilegiilor? Ce mecanism face ca aceste privilegii să fie acordate? Să sper că de data aceasta răspunsul dvs. nu va mai fi unul de formă ci de fond? Sau să dau uitării orice speranță?

Constantin GEANGU
08.03.2006

ROMÂNIA

CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI

București, sectorul 4,
Șoseaua Olteniței nr. 107-111,

Tel.: 332.12.33

Fax: 332.12.33

E-mail: relatiicab@just.ro;

www.cabuc.ro

Web: <http://www.cabuc.ro>

**CABINETUL PREȘEDINTELUI
BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE**

Nr. 60/S _____ din data de 20 februarie 2006

DOMNULUI,

GEANGU CONSTANTIN

București: B-dul Ion Mihalache nr. 58,
bl. 35 A, sc. A, ap. 25, sector 1, cod 011194

Stimate domn,

Referitor la petiția dumneavoastră adresată Consiliului Superior al Magistraturii, remisă spre soluționare Curții de Apel București cu adresa nr.236/SR/2006, prin care, semnați faptul că până la formularea petiției nu a fost redactată hotărârea pronunțată la 23.11.2005 de Curtea de Apel București – Secția a IV-a Civilă, motiv pentru care dosarul nu a fost înaintat la Secția de Contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, ceea ce a determinat o prelungire nejustificată a cauzei, iar în final întrebați dacă în aceste condiții se va mai putea face dreptate sau procesul mai poate fi considerat echitabil, vă informăm următoarele:

Din verificările efectuate a rezultat că în prezent aveți înregistrat dosarul nr. 1046/2/2006 la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a de Contencios administrativ și fiscal cu prim termen la 20.02.2006, orele 12⁰⁰.

Prelungirea soluționării cauzei nu s-a datorat încheierii de scoatere de pe rol a dosarului de la secția a IV-a și înaintarea lui la secția a VIII-a, ci respectării procedurii repartizării aleatorii a cauzei, dosarul dumneavoastră urmând o asemenea procedură, stabilirea completului de judecată și a termenului de soluționare fiind făcută prin intermediul programului de calculator.

Prelungirea soluționării cauzei din acest motiv nu are nici un fel de legătură cu o judecată dreaptă și echitabilă pe care o face instanța de judecată.

